

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK OPONENTA

JMÉNO STUDENTA: **Michaela Lehečková**

NÁZEV PRÁCE: **Přímá volba prezidenta v parlamentním systému: komparativní analýza Polska, Slovenska a České republiky**

HODNOTIL: *PhDr. Mgr. Petr Jurek, Ph.D.*

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Autorka na s. 10 uvádí, že „cílem práce je představit komparativní analýzu vybraných parlamentních systémů ze zemí střední Evropy, jež uplatňují přímou volbu prezidenta“. Dále si autorka klade otázku týkající se pravomocí a postavení prezidenta po zavedení přímé volby ve zkoumaných zemích, otázku zaměřenou na posuny pravomocí směrem od zákonodárné moci k prezidentovi a otázku motivů a důvodů zavedení přímé volby prezidenta.

Již sám způsob stanovení cíle práce je poněkud matoucí. Autorka nejprve deklaruje snahu analyzovat „parlamentní systémy“, aby se následně prostřednictvím položených otázek zaměřila na pravomoci a postavení prezidenta a zároveň na důvody zavedení přímé volby. Takto stanovený cíl se jeví v každém případě jako neucelený, analýza postavení a pravomocí a důvodů pro zavedení přímé volby si vyžaduje práci s odlišným typem dat a zdrojů. Mimoto není jasné, jakou roli má hrát v autorčině postupu v úvodu zmiňovaná komparace. V úvodu nejsou vymezeny základní parametry užití komparativní metody.

Cíle práce byly v textu naplněny pouze útržkovitě a v náznacích.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Autorka zvolila téma, které je kvůli dění v českém politickém systému v posledních letech velmi aktuální a hojně diskutované. Autorka měla tedy možnost inspirovat se řadou odborných pojednání o prezidentských pravomocích či důvodech zavedení přímé volby. Bohužel tak neučinila a její práce se v důsledku drží pouze v popisné rovině bez ambice pravomoci a postavení prezidentů metodicky analyzovat či strukturovaně interpretovat důvody zavedení přímé volby.

Tematické zaměření textu je podstatně širší než výše citovaný cíl práce. Autorka v kap. 2 nejprve zbytečně a navíc s využitím učebnicových zdrojů připomíná význam pojmu politický systém a politický režim, aby následně představila základní charakteristiky parlamentní, prezidentské a poloprezidentské formy vlády. S ohledem na stanovené cíle práce je takové

pojednání irelevantní, autorka při vymezování cíle práce formu vlády jako relevantní kritérium nezmiňuje.

Samotná pojednání o instituci prezidenta v Polsku, na Slovensku a v České republice neodrážejí svou strukturou stanovené cíle práce. Ve všech případech jsou pojednání strukturována především chronologicky. O důvodech zavedení přímé volby se autorka zmiňuje jen ve značně obecné rovině (zejména v polském případě) a namísto toho se věnuje popisu procesu zavedení přímé volby prezidenta. Pouze v českém případě věnuje autorka výraznější pozornost debatě o zavedení přímé volby. Pojednání o prezidentských pravomocích má především charakter výčtu toho, co dle ústav prezidentů mohou (se zmíenkami o proměnách příslušných ustanovení ústav). Otázka míry využívání pravomocí není nijak systematicky analyzována (zde se autorka omezuje jen na obecné a nepodložené fráze). Podobně lze vyhodnotit i otázku postavení prezidenta a jeho vztahu k zákonodárné moci – i zde chybí systematický přístup a práce s primárními daty. Mimoto autorka v rámci jednotlivých pojednání řeší i otázky s cílem práce nesouvisející – např. nastavení volebních systémů pro volbu prezidentů.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Jazykový projev autorky je akceptovatelný.

Autorka vesměs řádně odkazuje na použité zdroje – jednou z mála výjimek je internetová adresa v závorce na s. 50. Mimoto mám pochybnosti o autenticitě zdrojů Kolář 1993 a Kysela 2011.

V práci se objevují některé pojmové nepřesnosti – např. prezident není institut, ale ústavní instituce. Autorka rovněž nerozlišuje pojmy pravomoc a působnost.

V rámci kap. 5.2.2 se objevují v textu nečíslované nadpisy.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Celkový dojem z předložené práce není příliš pozitivní. Autorka se při zpracování tématu nabízejícího široké možnosti autonomní analýzy omezila na pouhou obecnou deskripci. V současnosti existují různé metodologické pomůcky např. pro hodnocení pravomocí či pozice prezidentů v politických systémech (např. katalogy prezidentských pravomocí či schémata možných vazeb v rámci politického systému), autorka však nic z toho nevyužila a svou práci vystavěla pouze na parafrázích cizích myšlenek a ústavních textů. Mimoto text není jasně navázán na cíle stanovené v úvodu a nejasná je i role komparativní metody v rámci práce. Formálním požadavkům na bakalářské práce text odpovídá, tím však bohužel výčet silných stránek práce končí.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

Autorka by měla především přiblížit roli „komparativní analýzy“ v dosažení cílů práce (stanovených na s. 10). Měla by rovněž vymezit objekty komparace a komparační kritéria.

V jakém ohledu napomáhá kap. 4.2 naplnění cílů práce?

Autorka by měla vysvětlit, co se skrývá pod bibliografickými údaji Kolář 1993 a Kysela 2011.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

DOBŘE

DATUM: 22. května 2015

PODPIS: